

Digitized by the Internet Archive
in 2016

<https://archive.org/details/jacobilopidisstu00lope>

Jacobi Lopidis Stunicae Stines
 rarium ab Hispania vsq3 ad
 urbem Romanā in quo
 multa varia ac scitu
 dignissima cōtinent̃.

Nobilitas sola est atq; unica uirtus ⁊

Scipio Bongallus Romanus ad Lectorem.

Quantus sit Stunica eruditione
Quantus sit latia atticaq; musa
Iam licet pateat satis superq;
Iter plus tamen hoc suum indicabit
Quo dum Romulidas adire pergit,
Et rerum dominam uidere Romam,
Exorsus patrio a solo usq; ad urbem,
Intactum nihil obuium reliquit.
Multæ frugis opus, sui parentis
Dignum nobilitate/gente/dignum
Hispano ingenio, elegantiaq;
Ergo plurima nosse si requiris
Et doctus fieri situ locorum,
En cultis Stunicæ studeto chartis
Totum abstemius & dato Decembrem.
Montes/oppida/templa/flumina/urbes/
Noui quicquid ubiq; seu uetusti
Et sacrum simul & simul profanum
Absenti tibi scire nam licebit
Et recte procul estimare cuncta,
Imbibesq; stilum uberem elegantem
Darent flumina Tulliana qualem
Qualem Pierides darent puella.
Ergo plurima nosse si requiris,
Et doctus fieri situ locorum,
En cultis Stunicæ studeto chartis
Totum abstemius & dato Decembrem.

IACOBI LOPIDIS STVNICAE

Itinerarium ab oppido Complutenſi Toletanae
provinciae ulterioris Hispaniae usque ad urbem

Romanam ad Ioannem Stunicam

fratrem diui Iacobi auratum

equitem feliciter

incipit •

CUM ex Hispania in Italiam proficisceremur ea praecipue causa ut Romanam curiam uisceremus, illud in primis animo inſedit, ne iter profunctorie ageremus (quod plerique mortalium facere ſolent ad metam tantum proſperantes) ſed ut regiones ipſas urbiumque ſitus ſumma diligentia contemplantur, ſi quid ad pietatem antiquitatem ue pertinens noſtris ſeſe oculis obiter obtuliſſet: in litteras mitteremus. Quaecumque igitur annotatu digna eo itinere nobis uifa ſunt, breui libello colligere decreuimus, etiamque ad te frater amantiſſime mittere quod rerum eiufcemodi non incurioſus eſſe ſoleas, cuius rei argumento ſunt uaria epigrammata & antiquitatis indagines, quae ad nos ſi quando peregre profiſcebaris domum rediens deferre conſueuiſti. Leges itaque Itinerarium hoc noſtrum eo uultu quo reliqua ab ingenio noſtro proſecta legere ſoles: reditusque in patriam noſtri ſimiles commentarios expectato: qui longiores fortaiſſe erunt & accuratiore ſtilo digeſti. Haec enim in tranſcurſu, & quaſi aliud agentes celeriter conſcripſimus, hiſto

ITINERARIUM

ricę potius ueritati quā eloquentiæ seruientes. Quāq̃ ipsa terrarū locorumq̃ descriptio facundiæ minime capax orationem nostrā si minus ornata quā expecta-
bas in mediū prodierit; facile excusabit. Vtrum autē aliquid opere precii hoc scriptionis genere fecerimus ex narratione ipsa quā statim auspicabimur poteris iudicare; quę fieri nequaquā potest ne plurimū uoluptatis & tibi afferat, & reliquis qui uariarū ignotarūq̃ rerum cognitione delectantur.

Complutū.
Carthago
noua.

Igitur ex Cōpluto Toletanę ecclesię oppido p-
celebri discedētes Carthaginē nouā deuenimus
tertio nonas Septēb. anni do. M. D. XX. Erat Car-
thagini Illustrissimus princeps Ludouicus a Cordu-
ba Suesianus dux cū p̄clarissima fēminarū Geloyra
uxore Consali Ferrantis magni Hispanorū ducis filia
& herede in Parthenopęum regnū ad dotales ciuita-
tes uisendas classe ad id parata proxime traiecturus.
Qua ex re portū Carthaginēni mari iter acturi prę cę-
teris Hispaniæ portubus delegimus quo & tantum
comitaremur principē: simul etiā ut piratarū incur-
siones quę mare nostrū infestum frequenter reddūt
tutissima nauigatione deuecti facile possemus deui-
tare. Quā uero honorifice a Ludouico duce fuerimus
excepti, quanta liberalitate ac munificentia nos fue-
rit prosequutus: tu ipse optimus testis es, qui eo tem-
pore ab Illiberritana ciuitate quo ex regia curia fue-
ras profectus, Carthaginem ad eundem principem

STVNICAE,

uifendum salutandūq; uenisti. Ex Complato autem Carthaginem usq; nihil memoratu dignū uidimus p̄ter Cincilliam urbem loco editissimo sitam, & Mur gitanam ciuitatē in pulcherrima & amenissima pla nicie ædificatam quā amnis Secura a meridie præter labitur. Portum autē Carthaginensem, urbis situm, antiquitatis monumenta, quę plurima adhuc extāt, ipse mecū pariter conspexisti, ueraq; re ipsa probauimus, q̄ & Strabo & Liuius de Carthagine noua prodidere. Ad orientalem urbis partem theatrū penitus iam collapsum perspeximus: ad occasum uero uestigia longissimi aquæ ductus. Rursus ad orientē spacio passuū mille, romanorū sepulchra uidimus. Tur riculæ erant pyramidū instar fabricatę, quarū una integra adhuc uisitur albis ac nigris lapidibus opere tessellato fabricatę, in quarū summitatibus mortuorum cineres seruabantur. Vidimus præterea marmoreos lapides cōplures epigrāmatibus insculptos partim integros, partim etiā confractos, sed ille præceteris memoria dignus nobis est uisus, quē portæ arcis eiusdem urbis pro superiori limine posteritas posuit. Lapis est oblongus clarissimis ac nulla uetustate consumptis litteris ad hunc modum inscriptus.

Cincillia.
Murgi.
Secura fl.

L. AEMILIVS M. F. M. NEP. QVIR. RE-
CTVS DOMO ROM. QVI ET CARTHA
GINENSIS ET SICELLITAN. ET ASSO-
TAN. ET LACEDAEMON. ET ARGIVVS

ITINERARIUM

ET BASTETANVS SCRIB. QVAESTORI
VS SCRIB. AEDILICIVS CIVIS ADLEG.
TVS OB HONOREM AEDILITATIS
TESTAMENTO SVO FIERI IVSSIT.

¶ Ex Carthagine autē soluētes quinto Calēn. Octob.
triduo post Ebusitanum portū tenuimus. Est autem

Ebusus.

Ebusus quam uulgus Iuisam uocat, altera ex pytiu-
sis insulis unicū eiusdem nominis oppidum habens
loco editissimo & a mari passibus quingentis distan-
ti situm. Inde egressi balearicū mare perlegentes ad

Barchinōa.

littus Barchinonēse peruenimus. Crassabatur eo tem-
pore Barchinonē seuissima pestis, quæ nobis impedi-
mento fuit, ne totius Hispaniæ urbem nobilissimam
nobis aliqui satis cognitā denuo uiseremus. In Bar-
chinonē littore, quatrīduū peregrinū maris tran-
quillitate detēti, quo tempore uix duo passuū millia
progressi sumus. Aduenientibus deinde uentis tum
secundis tum etiā aduersis per mare discurrentes,

Rhodore.

Rhodopen tandem Emporientiū oppidulū applicui-
mus. In quem locum tedio longæ & inutilis nauiga-
tionis (dies siquidē quattuor & uiginti in mari fuera-
mus) Ludouicus dux cū Geloyra cōiuge descendere
decreuit, equos suppellectilem, impedimenta deniq;
omnia, maximā quoq; famulicij partem mari Neapo-
lim prēmittere: nauigationeq; dimissa tamen uix ter-
tia itineris pars fuerat pacta, quod reliquū tñ erat pe-
dibus pagere. Ego ut ab initio instituerā mari aliqui

STVNICAE.

infensus, terrestri itinere ducē uolui comitari. Rhodopæ quattuor & uiginti dies curandis corporibus nautico labore affectis insumpti sunt. Inde quarto iduū Nouemb. discedentes per uiam quæ ad Pyreneū ducit, Peraladā oppidū peruenimus. Ex Peralada ad uicum qui Iuncaria dicitur uentū est. Est autē Iuncaria ad radices pyrenei sita. Pyreneū inde transcendentes, per uias arduas ac præcipites in oppidum deuenimus Bolonē in planicie ex altera pyrenei parte positum. Ex Bolone Perpinianū quod oppidum maximū ac pulcherrimū est Ruscinonen̄ prouinciæ atq; adeo Catalonia totius Barchinona excepta, concessimus. Est autē Perpinianum in dioecesi Elnensi uberrima quidem regione frumenti/uini/ & olei feracissima edificatū, distat a mari leucas tm̄ duas, estq; orientali plagæ totū expositū. In editiore uero oppidi loco occasum uersus, arcem habet munitissimā cum præsidio armatorū hominū centum ac quinquaginta. Alluitur p̄terea Perpinianū insigni flumine ad orientē, qđ uulgus Latet uocat: puto autē id esse quod acosmographis Rusceno dicitur, unde & puincia nomē accepit. Flumini impositus est lapideus pons mille passuū longitudinis. Distat a Iuncaria Perpinianum leucas quinq; . In Perpinanen̄. oppido multa memoratu digna cōspeximus, sed illud lōge memorabilius quod statim referam. Monasterium est prædicatorū fratrum amplissimū templum habens, in cuius sacra-

Peralada.

Iuncaria.

Bolo.

Perpinianū

Rusceno fl.

ITINERARIUM

rio inter alias sanctorum reliquias manus sinistra cum parte brachii beati Ioannis baptiste maximo honore (ut par est) asservatur, ante annos ducentos casu quodam inopinato habita. Peregrinus quidam fuerat ex orientis partibus ad Iacobi apostoli limina in Compostella uisitanda iter habens, is Perpinianum ueniens beatissimi præcursoris prædictam manum cum parte brachii quam in capsula quadam lignea secum ferebat, cum longius adhuc restaret iter, prædictis fratribus asservandam dedit, ea quidem lege, ut nemini se uno excepto aliquando redderent: quod si ipsum redire non contingeret, præfato monasterio ab eo tempore muneri obtulit. Visus amplius peregrinus non est, fato in itinere concessisse creditum. Capsula illa in qua tantus thesaurus seruabatur oblonga est, in cuius operculo depicta uidetur imago Ioannis baptiste cum alis ad modum angeli, figuram capitis ipsius præcursoris manu tenentis sinistra, in manu uero dextra formam habentis libri aperti grecis inscripti litteris maiusculis, supra caput uero & subtus pedes alie grece littere maiusculæ depictæ uidentur. Quæ autem supra caput sunt, ad hunc habent modum ὁ ἅγιος ἰωάννης ὁ μάρτυρ. idest sanctus Ioannes martyr. Quæ uero in libro descriptæ apparerent quem manu sinistra prædicta imago gestare uidetur sic habent, φωνὰ προδρομοῦ πνεύματος ἁγίου, Μετανοεῖν δέ κενὸν φύσιν βροτεῖαν. Senarii sunt uersiculi hæc ad uerbum sonantes. Clamat præcursor minister uerbi.

STVNICAE.

pœnitere mōstrat naturā humanā. Quæ uē ro sub tu
pedes sunt litteræ in hanc sententiā leguntur, τί σε
καλέσωμεν προφήτην, ἄγγελον, ἀπόστολον, ἢ μάρτυρα; idest Quid
te uocabimus pphetā, angelū, ap̄lum, an martyrē?
In fronte uero p̄dictæ capsæ sequentes senarioli lris
& ipsi maiu sculis græce inscripti uisunt.

Θεός κατέσιν εἰς βροτῶν σωτήριον.
Πρόελθε κῆρυξ τοῦ τραυδοῦ τοῦ λόγον.
Ἄπαντα τὰ σὺ θαύμας πύρην πέλει.
Λέγει γαβριήλ τὴν χύνησιν σου ζένω.
Πατρός τὴν ἀπαύσιαν πτωρὲν θέλει.
Δίκην δὲ τὴν κώφουσιν εἰσφέρει πάχος.
Υἱὸν φθὲν ὠφθαλμοῦ τῶν τρισολβίων.
Κρείττω προφητῶν, ἴσος τῶν ἀποστόλων.
Μικρότερον ἄφθου κόσμου πύρην μάκαρ.
Ἄγυος τῆς πατρὸς παμφοῦν τῶν ἐν φύσει.
Γονυπετῶν ἀρότιθι παύτων ὡς ἔθος,
Διδοὺ ἀρότερον τοῖς προσκειμένοις πρὸς
τῇ πμῖα σου δέκη τῶν λειψάνων.
Πραγὰ τῶν ἐλπίσεις τε καὶ σφοδρὰς βίου,
Ρῶσιν σάμας θυμὸς πύρην,
Εὐλογῶν ὡς τοῦ κυβερνῶν ὡς σιθίμις.
Φέρει; πέρυγας ὡς ἰσοθείς ἄγγελον.
Εἴνι λοςὼν ἄλλος ὡς σὺ τῆς ἐφί. Qui ad uerbū traducti latine
sic sonant.

Deus aduenit in hominū salutem.
Præueni p̄co declarare uerbum.
Omnia quæ in te, admiratione plena sunt.
Dixit Gabriel natiuitatem tuam extranee.
Patris incredulitatem punire uult.

ITINERARIUM

Penam autem, loquēte priuationem infert cito
 Supra apparuisti uirtutes ter beatas,
 Melior prophetis equalis apostolis,
 Martyrum apparuisti ornamentū plenū beate,
 Nō gustans cibum qualiuncūq; quē in natura sunt.
 Genu flectens adiuua omnes ut mos est,
 Præbens auxilium adiacentibus uoto
 Honorabili tui thecæ reliquiarum.
 Negociorum uolutiones & reuolutiones uitæ,
 Sanitatem corporis cum letitia ligans.
 Benedicens ipsos gubernansq; ut fas est.
 Fers alas ut adequatus angelis.
 Materialis existens imaterialis ut Saluator dixit.

Salsulæ.

¶ Ex Perpiniano Salsulas deuenimus quo in loco
 Hispania hodie a Gallia diuiditur. Salsulis amplissi-
 mā arcem eandemq; munitissimā in plano sitam con-
 speximus, quā maximis impensis & admirando ope-
 re nostra tempestate inclytus Hispaniarum princeps
 Ferdinādus huius nominis quartus ad arcēdas Gal-
 lorum in Ruscinonēsem puinciā atq; adeo in Hispa-
 niam irruptiones edificandam curauit, teneturq; du-
 centorum ac quinquaginta militū præsidio. Distant
 a Perpiniano Salsulæ leucas tres. ¶ Inde Galliam in-
 gressi per loca quædam ignobilia Narbonem conten-
 dimus. Ciuitas est antiquissima in planicie posita so-
 lo feracissimo ac ubere. Atax fluuius paruorum naui-
 giorū capax ab occasu urbem alluit; eandemq; a sub-

Narbo.

Atax fl.

STVNICAE.

urbio diuidit Aude uulgus uocat. Clauditur & subur-
biū lapideo muro operis egregii ab ea p̄sertim parte
quæ ad Hispaniā uergit ad Salsularūq; emulationē
conditus uidetur. In suburbio Narboneſi collegiata
Ecclesia est tituli sancti Pauli Narboneſi episcopi in
qua eiusdem pontificis corpus pari cleri ac populi cu-
stodia seruatur. Intra urbem ecclesia est cathedralis
archiep̄ali dignitate decorata diuis martyribus Iusto
& Pastori sacra, quorum corpora supra altare maius
eiusdē ecclesię requiescunt. Cathedrali ecclesię conti-
guū est episcopiū quadrato lapide edificatum, altitu-
dine inmensa uisendū, regiū palatiū existimaueris.

¶ Narbone egressi Biterras uersus iter cepimus, urbē
uero quod pestilenti morbo infecta erat ingressi ne-
quaquā sumus. Est autē Biterre ciuitas episcopalis lo-
co edito qua occasum respicit posita. Ab eaq; parte
flumine alluitur Orobio quod Indigenę corrupto no-
mine Orb uocant. Distat a Narbone leucas quattuor
Regio fertilissima qualis uniuerſa gallia Narboneſis
est frumenti uini & olei ferax marisq; cōmodis abun-
dans. ¶ Ex Biterris Montem pefulanū peruenimus. Mōspesula
Oppidū est inſigne Magaloneſi dioc̄i a Biterris unde nus.
cim distans leucas monticulo quodam preſſo inſidēs
adeo ut nō totum aliqua ex parte conſpici poſſit. Do-
mus sunt polito ſtructæ lapide mira celſitudine, uiæ
ample, egregia templa. Monaſteriū diui Germani ab
Vrbano papa quinto ædificatū primas illic tenet, in

ITINERARIUM

Lunellū.

Arelate.

Rhodan^a.

cuius ecclesia tabula argentea miri operis (retabulū uulgus uocat) & frontale maioris arę eadem materia & arte uisuntur. Est & in Monte pesulano gymnasium illud medicinę annua humanorū corporū anatomia percelebre, medicorū quoq; collegiū ab eodē Urbano papa quinto cōstructū. ¶ Ex Monte pesulano Lunellum oppidū cōtendimus quattuor inde distans leucas, transitoq; ignobili quodā flumine quod Lunellū alluit, relictoq; itinere sinistrę manus quod uia regia & frequentiore in Italiā ducit, ad dextram iter cœpi mus per littus genuense (sic hodie ligusticam oram uocant) ingressuri. ¶ Igit̃ ex Lunello per uallem uiri dem/ & sancti Egidii oppidū Arelatensem ciuitatem deuenimus. Est autē Arelate prima prouincię urbs magno flumini Rhodano adiacens loco partim plano partim accliuī posita. Distat a Lunello leucas. vii. Urbs est uetustissima archiepāli titulo insignita, cathedralē ecclesiā diuo Trophimo dicatā habens. Fuit aut̃ Trophimus Arelatēsis primus episcopus apłorū discipulus, de quo Lucas in actibus apostolorū meminit sic dicens. Comitatus est autē eū (haud dubium quin Paulum) Sosipater Pyrrhi beroensis, Thessalonicēsū uero Aristarchus & Secūd⁹ & Caius Derbēus & Timotheus. Asiani uero Titychus & Trophimus. Et in epistola ad Timotheū secūda apostolus Paulus sic inquit. Erastus remansit Corinthi, Trophimū autē reliqui infirmū Mileti. Huius autē Trophimi

M STVNICAE.

corpus in ecclesia Arelateñ loco celliore ac ferreis ianu-
 nis cõcluso argentea theca reconditũ semel in anno
 quarto uidelicet Caleñ Ianuarii, quo die eius festum
 agitur, publice ostenditur. Vidimus præterea intra
 sacrariũ eiusdẽ ecclesię caput. S. Stephani protomar-
 tyris a beato Trophimo Arelatem delatum, corpora
 itẽ Desyderii martyris, Bardulfi abbatis, & alias san-
 ctorum reliquias, partemq; imprimis ligni uiuificæ
 crucis. Intra eandẽ ciuitatẽ ecclesia est beati Antonii
 abbatis ubi corpus eiusdẽ regescit mira populorũ fre-
 quentia ac deuotione singulis fere diebus salutatum
 Est & cœnobiũ sanctissimę Trinitatis in cuius ecclia
 corpora uidim⁹ sanctorũ Iulitę / Cirici / Rochi / Felicis
 Fortunati / & Achillei. Extat adhuc Arelate amplissi-
 mũ amphitheatrũ, arenas hodie uulgu suocat, in edi-
 to urbis loco a Romanis olim cõstructũ. Extra urbẽ
 orientem uersus ecclesia est sancti Honorati Arelateñ
 præsulis ubi eiusdem corpus requiescit, corpora præte-
 rea sanctorũ Virgilii & Hilarii eiusdẽ urbis episcoporũ
 Est & in eadem ecclesia oratoriũ in honorem beatę
 uirginis Marię a sancto Trophimo constructũ, ubi
 idem Trophimus primũ sepultus est, indeq; in urbẽ
 progressu tẽporẽ trãslat⁹, cuius epitaphiũ elegiaco
 carmine conscriptũ ac lapidi parieti eiusdem oratorii
 affixo insculptũ nos legimus, est autẽ huiuscemodi.
 Trophimus hic colitur Arelatis præsul auitus,
 Gallia quem primũ sensit apostolicũ.

Epitaphiũ
 B. Trophi-
 mi.

ITINERARIUM

En hunc Ambrosium procures fudere nitorem

Clauiger ipse Petrus, Paulus & egregius.

Omnis de cuius suscepit Gallia fonte

Clara salutiferę dogmata tunc fidei.

Hinc constāter ouans ceruicem Gallia flectit,

Et matri dignum prębuit obsequium.

Insignisq; claret ingens in gloria semper.

Gaudet apostolicas se meruisse uices.

Ante prędictā ecclesiā beati Honorati area est ingens

sepulchris antiquorū christianorū plena, lapidea mo-

numenta sunt magnorū ut apparet corporū capacia

Remanent adhuc eo in loco nōnulla gentiliū sepul-

chra cū latinis inscriptionibus maiori ex parte uetu-

state consumptis. Sed illud nobis memorabilius ui-

sūm est quod ante portam exteriorē dictę ecclesię .S.

Honorati ad dextrā manū conspeximus. Marmorea

est urna muro adherens in cuius fronte tale inscriptū

legimus epigrāma .

DVLCESSIMO ET INNOCENTIS

SIMO FILIO TANNONIO QVI

D. VIXIT ANN. VI. M. VI. D. VI. M.

TANNONIVS ET VALERIANA

PARENTES FILIO CARISSIMO

ET OMNI TEMPORE VITAE

SVAE DESIDERANTISSIMO.

Salonem

¶ Ex Arelate profecti Salonem Arelatensis ecclesię oppidum peruenimus. Distat ab eadem urbe leucas

STVNICAE.

septem. Inter Arelatem & Salonem campus ille est
 quē Melanboriū Strabo appellat quemq; , ut ipse ait, Melāborius
 uentus uehēmēs terribilis & uiolētissimus procellis campus.
 infestat. Quod & nos dum illac transiremus re ipsa
 experti sumus tanta uentorū ui cēlo alioqui sereno ex
 agitati ut uix equis insistere possemus, ab incolisq;
 didicimus frequentissimā illū locū uentorū tempesta
 tem infestare. Intra Salonem ecclesia collegiata est
 diuo Laurentio sacra ubi eiusdē brachiū ostenditur.
 ¶ Ex Salone ad Aquensem ciuitatē contendimus leu. Aquæsex
 cas quinq; distantē. Hęc urbs Aquæsextię a Cosme- tiæ
 graphis nominatur, quę inde sortita est nomē quod
 eam Sextius dux, ut Liuius refert libro sexagesimo
 primo (si Floro abbreviatori credimus) redactis in
 potestatē Salliis, ubi calidæ erant aquæ simul ac frī-
 gidæ ædificauit atq; a nomine suo ita appellauit. Ec-
 clesiam habet metropolitana dignitate insignē tituli
 S. Saluatoris in cuius sacrario caput uidimus sancti
 Maximini socii. S. Mariæ Magdalenæ q̄ fuit Aquen-
 siæ ecclesiæ primus p̄sul. Corpus p̄terea beati Mithrii
 qui in eadem ciuitate pro Christo martyriū pertulit.
 Brachium itē Mariæ magdalenæ. Caput unius ex de-
 cem millibus martyribus. Duo capita undecim mil-
 lium uirginū. Costā unā. S. Sebastiani. Tres ueras
 spinas de corona dñi nostri Iesu Christi. Duas porti-
 unculas de ligno Crucis. In eadē ecclesia in maiori
 choro ad manū dextrā sepultus est Carolus rex Sici-

ITINERARIUM

Epitaphiū
Caroli re-
gis.

lix & comes prouinciæ cū huiusmodi epitaphio:

Lilia francorum cęlestia munera regum,

Reliquias ueteris Andegauęq; domus,

Occulit iste lapis, cęlataq; marmora claudunt,

Obruta sic fatis regia sceptrā iacent.

Hierusalem & Siculos & si per fata liceret,

Aragones poterat nostra tenere manus.

Sed fortuna diu nostros ne ferret honores,

Accelerat mortis tempora dira mihi.

Qui legis hoc tristi conscriptū marmore carmen,

Dic tibi sit requies Carole paxq; tibi.

S. Maximini
oppidū.

¶ Ex Aquensi ciuitate ad oppidū .S. Maximini qđ distat leucas sex puenimus. Est aut in diocesi Aquensi-
situm, monasteriū habens locupletissimū predicatorū
fratrū in quo ecclesia est permagnifica Marię mag-
dalenę dicata. Ecclesiam intrantibus, ad sinistram
manū capella sese offert, intra capellam spelunca est
ad quam gradibus descenditur ferreis clatris munita
quo in loco caput beatę Marię magdalenę in ar-
mario ferreo multis clauibus obserato summa cu-
ra adseruatur. Facies ipsa tametsi tanta uetustate fere
cōsumpta, uenerandę tamen mulieris speciem præ se
fert. Habet & in fronte pellem adhuc cū carne quo
loci a Saluatore nostro tactam ferunt cū in die resur-
rectionis eidē dixit noli me tangere nondū .n. ascēdi
ad patrem meū. Intra eandē speluncā multa sanctorū
corpora requiescunt ut apparet ex tabula in ecclesia

STVNICAE.

pendente ad hunc modū inscripta • In presenti sacra ecclesia sunt tumulata septem corpora sanctorum de societate dñi nostri Iesu Christi. Primo fuit tumulata beata Maria magdalena • Deinde .S. Maximinus • Postea sanctus Cedonius cecus a natiuitate, sed illuminatus a Christo • Sancta Marcella q̄ dixit Christo beatus uenter qui te portauit & ubera quæ suxisti • Sancta Susanna discipula sanctę Marthę, quę tangēdo fimbriā uestimenti Christi sanata est ab infirmitate sua. S. Blasius & .S. Sifredus q̄ ab eo fuerūt discipuli S. Maximini, & multa corpora sanctorū requiescunt in hac sacra ecclesia • ¶ Ex sancto Maximino per castrum quēdā ignobilis ad Forū Iulii peruenimus, Fre Forū Iulii. gius hodie uocant. Ciuitas est episcopalis in ora Narbonēsi posita ab occasu ingēs theatrū maxima ex parte collapsum habēs: ab oriēte uero aquę ductū lōgissimī tractus pluribus extantib⁹ adhuc fornicibus pro loci qualitate nunc celsis nunc etiā depressis. Supera to deinde monte difficillimo circuitus leucarū quatuor, Canoam oppidulū, atq; inde Antipolim cōtēdi Antipolis. mus • Seruat adhuc nomē oppidum ab incolisq; Antipol uocatur e regione Niceę in littore situm, ac ob eam rem Antipolis nominatū • Hoc in loco nōnulla antiquitatis uestigia conspeximus, & in primis theatrum ad occidentalē oppidi partem penitus iam collapsum. ¶ Ex Antipoli Nicęā cōcessimus Nicæa. & ip̄am ciuitatē, quę tametsi ad radices alpiū sita est:

ITINERARIUM

Varus fl.

quia tñ ultra Varū flumen est posita, in Italia censeſt
estq; sub dñio ducis Sabaudię. In editiore urbis loco
ad meridiē arx est munitissima mari imminens. Arci
uicina est cathedralis ecclia in qua corpus .S. Hospi
cii abbatis eximie colit̃. Ecclia & arcē murus quadra
to lapide cōstructus unico ambitu circūdat. ¶ Ex Ni

Alpes.
Turbia.

ceę egressi Alpes statim cōscēdimus perq; iter arduū
ac pręruptū Turbiā uiculū in cacumine alpiū situm
deuenimus. Distat is locus a Nicęa passuum millia
nouem. Hic ille est locus quem cosmographi Tro
phęa Augusti uocant, corruptūq; sine dubio apparet
nomē ut pro Trophęa Turbiam barbara appellatio
ne usus obtinuerit. Extat adhuc in arce eiusdem loci
illa ipsa trophęi inscriptio, cuius Plinius secundus li
bro tertio naturalis historię ad uerbum meminit. Est
autem huiusmodi.

Trophęa
Augusti.

IMP. CAESARI DIVI FILIO AVG. PONT.
MAX. IMP. XIII. TRIBVNICIAE POTE
STATIS SENATVS POPVLVSQVE
ROMANVS QVOD EIVS DVC TV AV
SPICIISQVE GENTES ALPINAЕ OM
NES QVAE A MARI SVPERO AD INFE
RVM PERTINEBANT SVB IMPERIO
POPVLI RO. SVNT REDACTAE.

Monœcus.

¶ Ex Turbia Monœci portū & oppidū despeximus
Peninsula qdā ē exigui ābit⁹ a radicib⁹ mōtis in quo
Turbia ē sita ortū hñs, hęc portū efficit parū quidē

illū neq; magnis nauigiis accōmodū. Est & in ea op̃
 pidū exēdicatū cum arce munitissima magni in eo
 tractu momenti, & qua haud facile inuito loci dño
 nauigare quis possit. Neq; ignoramus plerōsq; esse q
 Villamfrancā a Nicēa urbe duobus passuū millibus Villafranca
 ad orientē distantē Monēcī portū esse uelint nacti
 occasionem quod portus illic pfundissimus ac tutis-
 simus cernatur, dicente item Lucano libro primo.
 Quaq; sub Herculeo sacratus nomine portus
 Vrget rupe caua pelagus: non Corus in illum
 Ius habet aut Zephyrus: solus sua littora turbat
 Circius, & tuta prohibet statione Monēcī.
 Sed hos in errore uersari palam est, cū Monēcī por-
 tus is sit quē ex Turbia conspici asseruimus, Hercu-
 lis aut portus Villafranca sine dubio existat, id quod
 ex Ptolemēo apparet, cū loca illa libro tertio hoc ordi-
 ne describat. Nicēa Massiliēsiū. Herculis port⁹. Tro-
 phēa Augusti. Monēcī port⁹. Siquidē uisunt & ho-
 die illo ordine Nicēa. Villafrāca. Turbia. Monēcus
 Quid quod & Villēfrancę portus nō circio obnoxio-
 us est, sed aphrico potius uento. Cōtra Monēcī por-
 tus circio totus patet ab illoq; acriter infestatur. Stra-
 bo prēterea libro quarto Monēcī portum stationem
 quandā esse ait nō magnarū neq; multarū capacem
 nauīū templū habentem Herculis cognomento Mo-
 nēcī quod is in eo solus habitaret, qđ de portu Villē-
 francę dici nequaquā potest, cū maximus ille sit multa

ITINERARIUM

rūq; ac magnarū nauīū capacissimus, quod nos propriis oculis conspeximus. Nam cū ex Nicēa quē im portuosa est uidendi illius portus causa quod tā ppe aderat Villā francā peruenissem; permultas illic esse naues comperi atq; inter eas nōnullas onerarias, tan teq; profunditatis omnibus in locis esse portū, ut na ues quēdā nō paruē oppidanis ēdificiis essent alliga te, quod nobis uisum est nō parū admirabile. ¶ Igīt ex Turbia alpes descendentes per prēruptā omnino ad mare uīā uixq; permeabilē iter egimus. Imminēt & immanes rupes ac prēcipites quē iuxta mare angu stissimos relinquūt transitus. Quibus magno labore superatis Mentonū littori ligustico impositū oppidu lū deuenimus. Distat a Turbia is locus passuū mil. septē. ¶ Ex Mentono Albintimiliū eodē sitū littore loco quidē ēdito ac natura munitissimo, cōtendim⁹ uulgus corrupto nomine Vintimiliā appellat. Distat autem a Mentono passuum mil. quinq;. Ciuitas est episcopalis, in cuius maxima ecclesia nōnullē sancto rum reliquiē asseruantur, & in primis maxilla beatę Catherinæ. Maxilla item. S. Blasii. Digitus sancti Nicolai. Extra urbem ultra flumen Ruthubā quod ab alpibus descendens eandē ab oriente alluit, Rodo riam hodie uocāt, cōtēbiū est diuo Augustino dica tum in planicie sitū/ante cuius uestibulū partē quan dā lapideę colūne cōspeximus cū huiusmodi inscrip tione. IMP. ANTONINVS PIVS FELIX

Mentonū.

Albintimi
lium.

Ruthuba fl.

STVNICAE.

AVG. PONI CVRA VIT. ¶ Ex Albintimilio ad S. Romulū deuenim⁹, qđ oppidū ē paruū eius. S. Romul⁹. dē orę loco accliui positū. Planicies quę inter oppidū & mare interiacet haud magnā amplitudinē prę se fē rēs, citreis arborib⁹ tota est cōsita. Asportant⁹ & inde mala ipsa citrea in Galliā Narboneñ & alias regiones proq; illoꝝ precio nō parua frumēti copia eodē repor tat⁹. Sunt & palmę multis in locis inter citreas arbo res insertę, ex qbus nō paruos puētus oppidani capi unt. Satis cōstat palmarū ramos magno inde nume ro ab Albingaunio Antistite in cuius dicecesi. S. Ro muli oppidū sitū est ad festū dñicę in ramis celebra dum ex ueteri obseruatione Romā quotannis mitti. ¶ Ex. S. Romulo per Tabiam & Mauricii portum Dianū & Arafem oppida & ipā littoralia Albingaunū Albingau num. episcopālē ciuitatē peruenimus. Sita in planicie urbs est quingentos uix passus a mari recedens. Ab occasu autē Asenta flumine alluitur, sic vulgus hodie appel lat, quē Plinius Merulā uocat. Solū est fertilissimū Merula fl. ex quo prę ceteris ingens uis cānabis colligit⁹. Cathe dralis ecclesia diuo Michaeli sacra. In ea corpus. S. Verani episcopi colit⁹. Est & aliud inter eandē urbē templū quod. S. Marię de fontibus dicitur, in quo corpus sancti Benedicti epī requiescit. ¶ Ex Albin gauno Finariū oppidū peruenimus abaeris salubri Finarium. tate sic nominatū. Titulus est Marchionatus nobilis cuiusdam Genuen⁹ ex familia Carrecta duo prope

ITINERARIUM

passuum millia a mari distans. In maritima Finarii oppidulum est templum habens celeberrimum diuę uirgini sacrum, sancta Maria de pia dicitur, uariorū uotorum atq; in primis nauigantiū anathematis refectum ob insignia miracula quę ob singularem fidelium deuotionem ad beatissimam dei genitricē quę illo in templo eximie colit̃, quotidie deus operatur.

Naulum.

¶ Ex Finario Sauonam uersus pergentes, medio fere itinere Naulum paruam urbem ex altis montibus in littore sitam conspeximus, Noli hodie uulguſ uocat. Hęc portu ac celsis turribus insignis habetur.

Sauona.

¶ Sauonam deinde uentum est magnificam ciuitatē ac multorum populorum cōmercio frequentissimā. Alluitur & hęc Ligustico pelago portum habens ob longa lapidum mole fluctibus interiecta fabricatū, multarum maximarumq; capacem nauium. Habet & arcem ad meridionalem plagam situ & arte munitissimā. In cathedrali ecclesia quę loco editiore eiusdē urbis sita est, corpus: S. Octauiani episcopi colit̃.

Genua.

¶ Ex Sauona per Varagiā Lensenū Vtrim ac Sestrim maritima oppida, Genuā Ligurię metropolim contendimus. Distat a Sauona Genua passuum mil. triginta. Ciuitas est nobilissima in littore edificata hemicycli speciem præ se ferens circuitu passuū quatuor millium, collibus qui urbi imminet omni ex parte subiecta, qua ex re in amplitudinem extendi nequaquā potuit præmentibus hinc monticulis inde

STVNICAE.

mare ciuitatem ipsam subeunte. Videtur autem ad
 meridiem occasumq; tota exposita. Arcem habet ad **Arx.**
 septemtrionē editissimo loco impositā, ea gallorum
 regis nomine & impensis a galloq; prefecto tenet du
 centorū hominū presidio. Portū autē cū nullū natura **Portus.**
 esset, (est. n. Liguria fere omnis importuosa idq; Stra
 bone autore) arte amplissimum atq; eundem muni
 tissimū Genuenses effecere, quamq; non tutam omni
 no stationē nauibus prebet, quippe qui uento aphri
 co nōnūq; infestatur, quo ipse interdū onerarię naues
 ualidissimis licet funibus anchorisq; affirmatę in dis
 crimen uenire solent. Est & nauale in occidentali sub **Nauale.**
 urbio edificatum duodecim triremes continens mo
 mēto temporis si usus uenerit omni apparatu bellico
 instruendas. Secundum has triremes alię quattuor
 in portu sunt remigibus nauticoq; instrumento mu
 nitissime ad piratarum latrocinia, Turcarum preter
 tim qui maria omnia infestāt facile cōpescenda, qui
 bus Andreas Auria uir domi nobilis naualibusq; pre
 liis satis per orbem notus decreto publico prefectus
 est. Hic est ille Andreas qui anno ab hinc secundo
 Turcarū piraticam classē summa felicitate usus ad
 Planasiam insulā deleuit, ingentēq; de hostibus præ
 dam Genuā reportauit. Vias habet Genua quę cele
 briorēs sunt satis amplas, domos pulcherrimas ad
 celū fere tendentes. Immensa est populi multitudo,
 adeo ut præ turba uix per uias incedere quis possit.

ITINERARIUM

Vestit⁹ forma & color eadē omnib⁹ . Nigras ferunt uestes & laneas & sericeas, neq³ facile nobilē ab ignobili distinxeris , tāta est in exteriorē cultu inter ciues equalitas . Mulieres egregia pulchritudine p^{er}fert Genua , sed illas efficit pulchriores tū uestitus ipse qui ampliorē corpore speciem reddit , tū uero capillamenta summa arte ad decorem cōposita . Flauos magnopere crines amāt, quamobrē plurimū iisdē rutilandis studiū impendūt . Quin & tenuissimas auri bractēas quo splendidior coma uideat^r , capillis nōnunquā inserūt . Est & illud peculiare Genueñ scēminis ut solē per uias incedāt nullis comitatē ancillis , utq³ diebus festis pro foribus turmatim cōsidentes quāornatissimē cōspiciant^r . Interdū autē binē aut ternē matrone quater neq³ue p^{er} urbē ambulāt . Florū manipulos, aut odorantes herbulas manib⁹ aut sinu frequenter gestant . Genuenses mercatura uiuūt . Nā cū asperrimā terrā incolāt qualis omnis est Liguria, uictūq³ haud regio facile prēbere possit: necesse est ut aliunde queritēt, quā ob causam omnes fere orbis puincias mari adeunt . Habent .n. & nauīū ingentiū , quas uulgo carracas uocāt, & aliorū nauigiorū nō paruū numerū . Materiā uero nauib⁹ exēdicādis frequentissimā Ligurię mōtes prēbent, quāq³ arbores ad crassiores celsioresq³ malos extruendos ex Gallia & Corsica insula importāt^r .

Liguria.

Reliquia.

☞ In cathedrali ecclīa quę diuo Laurentio dicata est metropolitica fulgens dignitate , corpus .B. Ioannis

STVNICAE.

baptistę. i. cineres eiusdē ac ossa semicōbusta pulcher
rimo sacello ad dextrā ecclesię partē constructo adser
uant. Hęc autē ex Myra Lycię urbe a Genuensib⁹ ad
uecta sunt, Anno dñi. M. cxlix. Nā cū a captione An
tiochię quo magna classe cōtēderāt Asiaticis christia
nis auxiliū laturi, in patriā redirent, ac Patarę quę in
ora Lycię sita est ciuitas, appulissent Myręā urbē illi
ppinquā q̄ mutato a barbaris noīe Stramita nūc dici
tur adeūtes, ac corpus .S. Nicolai eiusdē urbis pōtifi
cis summa diligētia cōquirentes, cū asportatū iā inde
ab ānis multis didicissent, corpus .B. Ioānis baptistę
incineratū diuino munere sub altari quodam illic re
pertū Genuā detulerunt. Quod & ipm Alexander &
Innocētius quartus summi pont. cognoscentes, datis
priuilegiis grās & indulgētiās cōtinentibus attestati
sunt. In eadē ecclia corpus .S. Syri imo Syli potius ter
tii Genuenē epī req̄escit quod sub maiore ara. B. Lau
rentii reconditū primū fuerat cū hmōi epitaphio.
Hic recubat Sylus sacro baptismo dictus,

Cuius terra leuis florida membra premit.
Leuatū autē inde postea est, ac supra eandē arā eminē
tiore loco repositū. ¶ In sacrario p̄terea eiusdē ecclię
innumere sanctorū reliquię cōtinent, & in primis Ca
put .S. Laurentii, Brachiū & tibia eiusdē, & de crati
cula in qua affatus fuit. Caput Barnabę aplī. Vertex
capitis .S. Andreę. Caput .S. Sebastiani martyris.
Duo capita Innocentū. Brachiū .S. Matthei. Brachiū

ITINERARIUM

S. Georgii martyris. Brachiū. S. Tryphonis. Brachiū
 S. Theodori marty. Quattuor brachia Innocētū. Ma-
 nus dextra. S. Iacobi minoris. Tibia. S. Blasii. De
 thure/myrrha/ & auro oblati dño nño Iesu Christo.
 Dens quidā magnus beati Christophori. Spatula Da-
 nielis pphetę. Manus. S. Patritii. De ossibus beati
 Hilarionis. Itē uas quodā ex lapide calcedonio ab In-
 nocentio papa octauo eidem ecclie donatum. Discus
 esse diciť in quo Herodiadis filia caput Io. baptistę
 retulit matri suę. Est item argentea crux miro opere
 elaborata tāti pōderis, ut a quattuor hominibus uix
 portari queat, in qua nō parua portio ligni uiuificę
 crucis cōtinetur. Hanc a Constantinopoli Genuā re-
 latā ferūt. ¶ In eodē sacrario intrantibus ad sinistrā
 manū locus sese offert in quo Catinus ille smaragdi-
 nus per totū orbē diffamatus summa custodia adser-
 uatur. Intra armariū aut cōtinet tribus ferreis occlu-
 sum ianuis: quę clauibus tredecim obserant. Est aut
 uas sexangula figura, digitali crassitudine, circuitu
 (ut cōiectari potuit) palmorū quattuor cū dimidiō,
 altitudine palmi unius in acutū sursum deorsum ten-
 dens rotunda basi desinēs duas hñs ansas, ex uiridan-
 ti totum smaragdo precii incōparabilis summa arte
 laboratum. Ferunt Genuensiu annales a Cēsarea Pa-
 lestine anno ab hinc quadringētesimo supra nonū ac
 decimū Genuā relatū. Nam cū Balduino Hieroso-
 lymorū regi in expugnanda Cēsarea, ingenti parata

Catinus
 smaragdin⁹

classe Genuenses suppetias tulissent, eisq; ex pacto tertia pars prede deberetur, catinū illū smaragdinū in quodā Cēsareꝝ tēplo tūc repertū in sortē illos aiūt recepisse, eundēq; domū redeuntes ecclesię suę dono dedisse. Sed illis nostrę .i. Hispanicę historię aperte refragantur, in quibus legimus Alphonsum huius nominis octauū qui se Hispaniarū Imperatorē appellauit, extremo regni tēpore Almeriā quę in ora est Bēthyce, terra mariq; acriter oppugnata ui de Sarracenis recepisse, classeq; Genuensium in eadē obtinēda urbe nō mediocriter esse adiutū, ciuitatisq; dñio sibi tm̄ retento, prēdā omnē quę ab hostibus capta fuerat ita diuississe, ut spoliisquotquot fuerāt in unū coactis locū, discus ex lucidissimo smaragdo qui forte Almerię repertus fuerat altera ex parte poneretur, Genuensibusq; ob egregiā eo bello regi nauatā operam optionē esse factā alterā prede partē eligendi, smaragdinūq; discū utpote rem prēcii inestimabilis ab eisdē electum esse, tātoq; dono letiores in patriā reuertisse.

¶ Intra eandē ecclīā ppe sacellū. B. Io. baptistę infixā colūne uidimus enēā tabulā uetustissimā lris maiusculis incisam, quę ut ex subscriptione apparet e fossa fuerat ppe Genuā in ualle Porciferę (amnis ē nomē) ad iugī radices āno ab hinc sextodecimo, idest humanę salutis. M. D. VI. cuiꝝ exemplū summa diligētia trāscriptū, ac cū eadē tabula exactissime collatū tam etsi lōgiusculū erat, in gratiā tm̄ āntiquitatis nulla lra

ITINERARIVM

Exemplum
æneæ tabulæ.
x.

addita detracta ue huic nro Itinerario inferere uoluimus Sententiã esse apparet Romanorū antiquissimã fines Genuẽsis agri terminantẽ tenoris huiusmodi. ¶ Q. M. Minutiei. Q. F. Rufeis de controuersiis inter Genuateis & Veituriis in re præsentē cognouerunt : & coram inter eos controuersias conposuerunt : & qua lege agrum possiderent , & qua fineis fierent , dixerunt eos fineis facere , terminosq̃ statui iusserunt : ubi ea facta essent Romã coram uenire iusserunt . Rome coram sententiã ex Senati Cõsulto dixerunt eidib. decemb. L. Cæcilio . Q. filio Q. Muutio . Q. F. Cos. Qua ager priuatus Casteli Veituriorū est , quem agrū eos uendere heredeq̃ sequi licet : is ager uectigal nei fiet . Langatium fineis agri priuati ab riuo infimo qui oritur ab fontei in Mānicelo ad flouium Edem ibi terminus stat . Inde flouio suso uorsum in flouiū Lemurim . Inde flouio Lemurifusum usq̃ ad riuom Comberane . Inde riuo Comberanea susum usq̃ ad conualem Cæptiẽmã , ibi termina duo stant circum uiam postumiã . Ex eis terminis recta regione in riuo Vendupale . Ex riuo Vendupale in flouiū Neuiascã . Inde dorsum flouio Neuiasca in flouium Procoberã . Inde flouio Procobera deorsum usq̃ ad riuom Vinelascam infumū : ibei terminus stat . Inde sursum riuo recto Vinelasca : ibei terminus stat . i. propter uia postumiã . Inde alter trans uia postumiã terminus stat . Ex eo termino quei stat

STVNICAE.]

trāsuiā postumiā recta regione in fontē in Manicelū
Inde deorsum riuo quei oritur ab fonte in Manicelo
ad terminū quei stat ad flouiū Edem agri poplici qđ
Langenses possident: hisce finis uidentur esse: ubi cō-
fluont Edus & Procobera ibei termin⁹ stat. Inde Ede
flouio sursum in montē Lemurino infumo: ibei
terminus stat. Inde sursum uorsum iugo recto mōte
Lemurino: ibei terminus stat. Inde sursum iugo re-
cto Lemurino: ibei terminus stat in monte Procauo.
Inde sursum iugo recto in montē Lemurinū summū
ibi terminus stat. Inde sursum iugo recto in castelum
quei uocitatus Alianus ibei terminus stat. Inde sur-
sum iugo recto in mōtē Louentionē ibi terminus stat
Inde sursum iugo recto in mōtē Apeninū quei uoca-
tur Boplo ibei terminus stat. Inde Apeninū iugo re-
cto in montē Tuledonē ibei terminus stat. Inde deor-
sum iugo recto in flouiū Veraglasca in mōtē Berigie
nam infumo ibei terminus stat. Inde sursum iugo
recto in montē Prenicū ibi terminus stat. Inde dor-
sum iugo recto in flouiū Tulelasca ibi terminus stat.
Inde sursum iugo recto Blustiemelo in mōtē Claxelū
ibi terminus stat. Inde deorsum in fontē Lebriemelū
ibi terminus stat. Inde recto riuo Eniseca in flouium
Porcoberā ibi terminus stat. Inde deorsum in flouiū
Porcoberā ubi conflouont floui Edus & Porcobera
ibei terminus stat. Quē agrū poplicū iudicamus esse:
eum agrū Castelanos Langenses Veituros possidere

ITINERARIUM

fruiq; uidetur oportere: p eo agro uestigal Langenses Veituris in poplicū Genuā dēt in ānos singulos VIC. N. CCCC. Sei Langenses eam pecuniam non dāt bāt neq; satisfacient arbitratuu Genuatiū, quod per Genuenses mora non fiat quo setius eā pecuniā accipiant: tū quod in eo agro natū erit frumenti partem uicensumā uini partē sextā Langenses in poplicū Genuā dare debento in annos singulos. Qui intra eos finis agrū posidet, Genuas aut Viturius qui eorū possedit. K. Sextil. L. Caecilio. Q. Muutio. Cos. eos ita possidere colereq; liceat, eus qui possidebunt uestigal Langensibus pro portione dent: ita uti ceteri Lāngenses qui eorū in eo agro agrū possidebunt fruenturq;. Præterea in eo agro ni quis possideto nisi de maiore parte Lāngensiu Veituriorū sententia: dū ne aliū intro mitat nisi Genuatē aut Veituriū colendi causa. Qui eorū de maiore parte Lāngensiu Veituriū sententia ita nō pebit: is eū agrū nei habeto uiue fruimino. Qui ager cōpascuos erit: in eo agro quo minus pecuascere Genuates Veiturius que liceat ita ut ei in cetero agro Genuati cōpascuo ne quis prohibeto: niue quis uim facito: ne iue phibeto quo minus ex eo agro ligna materiāq; sumant utanturq;. Vectigal anni primi. K. Ianuaris secūdis Veituris Langenses in poplicū Genuā dare debento. Quod āte. K. Ianuaris primas Langenses fructi sunt eruntq; uestigal inuitei dare nei debento. Prata quę fuerunt proxima faenifisei. L. Cæcilio

STVNICAE.

Q. Muutio Cos. in agro poplico quē Vituries Lagen
ses possident : & quē Odiates & quem Dectunines &
quem Cauaturineis & quē Mentonines possident ; ea
prata inuitis Lāgenfib⁹ & Odiatibus & Dectunineb⁹
& Cauaturines & Mentonines quē quisq; eorū agrū
possidebit inuiteis eis ni quis sicut ; niue pascat ; niue
fruat. Sei Langēses aut Odiates aut Dectunines aut
Cauaturines aut Mentonines malent in eo agro alia
prata inmitere defendere sicare , id uti facere liceat
dū ne ampliorē modū pratorū habeāt quā proxuma
æstate habuerunt fructiq; sunt Vituries . Quei cōtro
uorsias Genuensīū ob iniurias iudicati aut dānati
sunt , sei quis in uinculeis ob eas res est ; eos omneis
soluei mittei leiberiq; Genuēses uidet̃ oportere ante
eidus Sextilis primas . Si quoi de ea re iniquom ui
debitur esse , ad nos adeāt primo quoque die & ab om
nibus cōtrouorsieis & hono. publ. li. leg. Moco. Me
ticanio Meticoni . F. Plancus Peliani Pelioni . F.

¶ Haftenus ænēa tabula , in qua præter antiquā illā
elegantīā & orthographiā multis in locis ab ea quā
postea usus obtinuit dissidentē , illud adnotandū est
easde dictiones uario modo inscalptas illic repertas
esse . Siquidē & iouserunt scriptū legitur & iuserunt
& dixserunt & dixerunt , & susum & sursum , & Pro
cobera & Porcobera , & Genuates & Genuenses , &
Langates & Lāgeneses , & alia ad hunc modū nōnulla
Qua de re lectorē admonendū esse censuimus , ne id

ITINERARIUM

librarioꝝ negligentia putaret accidisse. ¶ Sunt & alię intra Genuā ecclesię in quibus sanctoꝝ reliquię adseruantur, & in primis ecclesia. S. Matthei quę in platea Auriensiũ sita est sub cuius maiore ara corpus B. Anastasię uirginis & martyris Cōstantinopoli ad uectum requiescit. Corpora itē sanctoꝝ martyrum Mauri & Eleutherii, & cineres. SS. martyꝝ Maximi & Pelagii in eadē ecclesia cōtinent. ¶ In ecclia p̄terea S. Syri corpus ip̄ius recōditū est, & corpora sanctoꝝ confessoꝝ Felicis Romuli & Valentini. ¶ Prope ecclesiā cathedralē ubi paululū ascenderis, palatiū sese offert publicū ingentē sub dio areā cōtinens. Hoc in habitat Octauianus Fregosus uir strenuissimus Genuēsiū reipu. auspiciis galloꝝ Regis gubernator trecentoꝝ hominū p̄sidio septus. In palatio cū fratre habitat Federicus Fregosus Salernitanus Archipræsul litterarū egregius cultor, gręcęq; ac latinę linguę per quā eruditus cōsilio & autoritate fratri in patrię gubernatione adiutor. ¶ Genuensiū ditionis tota ora Ligustica est a Corui (quod uocāt) promontorio usq; ad Monæci portū. Cōtinet aut id lictus millia passuū ducenta, in cuius medio ipsa sita est Genua, cui tãq; matri ac principi omnes eę ciuitatesq; in Liguria uiſuntur, innumera p̄terea castella ac uici parent. Corsicā itē insulā in mari Ligustico Genuenses possi dēt, & in ora Ionię Chiū. Felices inquā homines nisi mutuis certātes odiis dū alterū alteri cedere inhono

STVNICAE.

rum ducunt, eas inter se factiones suscitassent, quæ
 ipsam rempublicā qua nihil carius illis esse debuisset,
 prope modum euerterunt. Sed de Genua hactenus.
 ¶ Inde pfecti per Ligustica oppida tā maritima quā
 etiā mediterranea Sarzanā peruenimus. Distat a Ge Sarzana.
 nua Sarzana passuum millia sexaginta, a mari uero
 duobus tm̄ millibus. Ciuitas est ep̄alis siquē Lunen
 sis ecclia in eandē translata est diruta iā inde Luna
 antiquissima ciuitate & ad mare posita. In cathedra
 li ecclia, quæ diuē uirgini dicata est, corpus beati Ba
 filii Lunen ep̄i summa ueneratione colitur. In eadem
 ecclesia Sacellū uisit Thomę ap̄lo sacrū. Hoc Philip
 pus Cardinalis Bononieñ Nicolai papę quinti ger
 manus frater (fuerat ex Sarzana uterq;) cōstruxit do
 tauitq;. In hoc sacello mater Nicolai .v. sepulta est.
 cuius epitaphiū ob rarū felicitatis exēplū addendū
 hic censuimus, est aut̄ huiuscemodi. Andreola de Ca Epitaphiū.
 landrino Nicolaum .v. Pont. Max. sedentē, & Phi matris Nico
 lippum Cardi. Bononieñ maiorē p̄nitentiarium ex lai papæ.
 se natos Romę materno affectu salutauit. Spoleti mo
 riens eiusdē Car. pietate in patriā delata humili hoc
 tumulo felix tanta prole quiescit. Vix. Ann. lxxx.
 obiit ann. M. cccc. li. ¶ Ex Sarzana per Massam
 ep̄alem ciuitatē & oppidū Petrā sanctā Lucā cōcessi Luca.
 mus. Distat a Sarzana Luca millia passuū duo supra
 triginta. Ciuitas est libera loco plano licet nō admo
 dū feraci sita, ep̄alem hñs ecclesiā amplissimā ac pul
 cherrimā diuo Martino dicatā in qua multa sanctorū

ITINERARIUM

corpora requiescunt, & in primis corpus .B. Reguli
 epi Populoniensis & martyris. Corpus .S. Agneli abba-
 tis. Corpus .S. Lucine matrone Romanę. Corpus .S.
 Benedicti presbyteri. Corpora .SS. Vincentii, & Beni-
 gni, Iasonis, Mauri, atq; Hilarię martyrũ . Corpora
 item .SS. Remedii, & Auertanis episcoporum. In eadẽ
 ecclesia sepulchrũ cernit Mathildis comitissę illius
 inquã Mathildis quę opulentissimo legato Romanę
 ecclesię patrimoniũ auctius reddidit. Quanq̃ sunt
 q̃ dicat nõ eo in loco, sed in monasterio .S. Benedicti
 pmagnifice ab ea edificato quod duodecim passuum
 millibus distat ab urbe Mantua, sepultã esse. Sunt &
 alię intra Luceñ ciuitatẽ ecclia i qbus sanctorũ corpo-
 ra uisuntur. Siquidem in ecclia .S. Michaelis quę in
 maximo foro sita est collegiũ canonicorũ hñs, corpus
 iacet .S. Dauini cõfessoris. In ecclesia uero .S. Paulini
 eiusdẽ corpus requiescit. Corpora itẽ .SS. martyrum
 Valerii/ Tiburtii/ Valeriani/ & Maximi/ Theobaldi
 & Lucę. In ecclesia .S. Fridiani epi & cõfessoris cor-
 pus eiusdẽ iacet, Ricardi pręterea cõfessoris & Cassii
 epi, & Faustę uirginis. In ecclesia .S. Alexandri cor-
 pus eiusdẽ. In ecclesia .S. Ioãnis corpus .S. Pantaleo-
 nis martyris. In ecclesia .S. Dominici prędicatorũ fra-
 trũ institutoris, Romani martyris corpus. In ecclesia
 .S. Bartholomæi in silice quę est in suburbio, corpus
 .S. Pontiani martyris. In ecclesia .S. Iustine, corpus
 Sylai epi & cõfessoris. In ecclesia .S. Donati, corpus
 .S. Theodori epi Lucensis. In ecclesia .S. Petri extra

muros corpus. S. Synesii martyris. Horz aut omniū
 diuor fastos dies quotannis Lucensis ecclesia solet ce
 lebrare. ¶ Luca discedentes Senas uersus iter acturi,
 Fuseciū oppidulū Arno flumini adiacens puenimus Fuseciū.
 Scaphis deinde traiecto flumine quāquā passuū mil
 lia uiginti a recto itinere flectere uidebamur, ne ta
 mē Florentia inclyta urbe nō cōspecta pgrederemur
 mutato cōsilio ad sinistrā uersi per Montem lupum
 Emporiū & Lastrā Florētiā cōcessimus. ¶ Est autem
 Florentia ciuitas Ethrurię amplissima plano loco edi Florentia.
 ficata. Hāc Arnus fluuius mediā fere interluit quat
 tuor magni operis pontibus intra urbē iunctus. Vias
 habet lōgitudine & latitudine insignes permagnisq;
 lapidibus stratas, celsa pręterea domorum frontispi
 cia quę & ipa lapide ppolito maiori ex parte edificata
 uisunt. Templū in ea urbe est celeberrimū diuę uir
 gini sacrū metropolitana fulgens dignitate, hoc ex
 trinsecus marmoreis lapidib⁹ albis ac nigris pulcher
 rima uarietate incrustatū cernit. Turris qua campa
 ne cōtinent eodē fabricata opere immēsa celsitudine
 uisenda ecclesię proxima est media interiecta uia. In
 hac ecclesia innumere sanctorū reliquię cōtinēt Apo
 stolorū uidelicet Martyrū/Cōfessorū/ac Virginū. Cor
 pora pterea. SS. Zenobii & Podii eiusdē urbis epōz
 & SS. Eugenii & Crescentii confessorū. E regione
 maximi templi ecclesia est rotunda Ioāni baptistę sa
 cra, hanc baptisterium appellant, tota & hęc marmo
 rea tres habēs ianuas quas eneq; ualūę operis egregii

ITINERARIUM

occludūt. In medio illi⁹ ecclīę baptisteriū e marmore
lucidissimo positū uisitur. In hoc Florentini omnes
baptismi lauacrū percipiūt, neq; alibi quisq; p̄ter quā
in hoc baptisterio aquis salutaribus tingitur. In hac
ecclīa Balthasar Cossa Ioānes quondā Papa. xxiii. se-
pult⁹ est nobili monumēto cū huiusmodi epitaphio
IOANNES QVONDAM PAPA XXIII. OBI
IT FLORENTIAE ANNO DOMINI. M.
CCCC. XVIII. IX. CALENDAS IANVA-
RII. Habet Florentia parrochiales ecclīas quattuor
& quadraginta, e qbus nōnullę sunt collegiatę. Has
aūt oēs & pulchritudine & structura sancti Laurēti
basilica excellit a Medicorū illustri familia edificata
quę & ipā collegiū canonicorū habet. Vidimus intra
illā ecclīā pulcherrimo sacello magni illius Cosmi de
Medicis uiri opū affluentia famigeratissimi marmo-
reū monumentū cū hmōi inscriptiōe DECRETO
PVBLICO PATER PATRIAE. Hic ille est
Cosmus qui filiū habuit Petrū, nepotē Laurentiū,
pronepotē uero Ioannē, qui nra tempestate ob uite in-
tegritatē moresq; sanctissimos post Iuliū Papā .ii. ex
Diacono Cardinali primario octauū ac tricesimum
agens annū, cōmuni Patrū cōcordia totiusq; xpianę
reipu. mirabili applausu ad summū pontificatū eue-
ctus est, ac LEO .X. appellatus. Viroꝝ ac mulierū
cōcenobia septuaginta & sex intra urbē Florentiā & in
suburbanis sunt. Xenodochia numero octo supra tri-
ginta. In palatio publico eiusdē ciuitatis Euangeliū

STVNICAE.

B. Lucę gręce conscriptū ostenditur, putantq; ipsius Evangelistę autographū. Mōstrant itē & pandectę illę archetypę iuris ciuilis idest digestorū libri latino sermone a Iustiniano Cęsare compositę, utraq; enim lingua idest & gręce & latine idem liber est editus. Nutrit pręterea Florentia leones ex publico magno numero, estq; ciuitatis insigne leonīs aurata imago quāq; gestant & lilii rubeū florē ad urbis nomē alludentes. Ditissimus supra modū populus ut qui terrę abundant fructibus, & ingenio ac industria maximā sibi pecuniarū uim cōparēt. Nemo illic ocio uitā transigit, sed mercaturę aut artificio intenti omnes, neq; probro nobilitati dat rem familiarem honestis artibus auctiorē reddere. Litteras & gręcas & latinas ab incunabulis Florentini perdocent, neq; rem militariē negligūt, utpote qui armis ac potētia bonā Ethrurię partē in potestatē redegerint, redactā fortissime tuerantur. Mulieres pulcherrimas habet Florentia id qđ uniuersę fere italię cōmune est. Naturalem autē itali carū feminarū pulchritudinē splēdidus cultus auget qua ex re externos in sui admirationē facile cōuertūt cū humana effigie angustiores esse uideant. De Florentia aut hactenus dictū sit. ¶ Inde profecti p sancti Cassiani oppidū ac Pogiū qui Pontii dicit Senas de Sena. uenimus quę urbs duob; ac triginta millibus passuū a Florētia seiungit. Ciuitas est pmagnifica loco partim plano partim accliui posita, Intransitibus antemuralis portā area sese nobis obtulit satis ampla ad por-

ITINERARIUM

Epigrāma.

tā ipam ciuitatis ptingens. In huius areę medio colū
nā uidimus marmoreā, huic lapis erat impositus ab
ea parte quę Florentiā respicit imperatoris insignib9
ac Portugallensiū regū insculptus, altera aut ex par-
te idest Senas uersus tale cōtinebat epigrāma. Cēsare
Federicū .iiii. Imp. & Lyonorā sponsam Portugallię
regis filiā hoc se primū salutauisse loco letisq; inter se
se cōsultasse auspiciis marmoreū posteris indicat mo-
numentum. A. D. M. CCCC. LI. VII KAL.
Martias. Ecclesiam habet Sena satis pulchram me-
tropolitica dignitate insignē diuę uirgini sacram. In
hac sacellū est. B. Ioānis baptistę ex pario extructū
lapide in quo dextrū p̄cursoris brachium peculiari
Seneñ Senatus custodia seruat, neq; nisi semel in an-
no idq; in eius festiuitate hoc est. viii. Calen. Iulii
publice ostendit. Iuxta hoc sacellum bibliotheca edi-
ficata est muros hñs historia Pii papę secūdi ex nobi-
lissima eiusedē urbis picolomineorū familia p̄geniti in-
trinsecus depictos. E regione cathedralis ecclię Xeno-
dochiū illud est p totū orbem memoratū qđ sanctę
Marię dela Scala dicit. Hoc uiginti aureorū miliū an-
nuos reddit9 possidere aiūt, idq; omne neq; unico tm̄
nūmo reseruato pietatis operibus quotānis impēdi.
In quodā aut sacello ecclię eiusedē Xenodochii q̄ am-
plissima est ac deaurato cooperta tecto, unus e clauis
qbus Saluator noster cruci affixus est adseruatur. Ha-
bet & Sena Academiā p̄celebrē idest gñale studiū un-
de & cōplures magni in re litteraria nois hactenus p

STVNICAE.

dierunt, & cultiores indies p̄deunt. Quod illi ciuitati
cū multis Italię urbibus cōmune est, in q̄bus litterarū
studia maxime florent. Siquidē ad cēteras felicitates
illa uel p̄cipua Italię accedit, qđ omniū bonarū artiū
domiciliū nō secus ac illa quondā Grēc̄ia iure potest
appellari. ¶ Ex Sena p̄ Lufignanū, Boncōuentū, San-
ctū Quiritiū, ac Pontē Sentinū ad Aquā pendentē,
(sic oppidū hodie nominat̄ qđ Ptolemæus Aquulam
uocat) & Vulfiniū lacui qui Vulfinus dicit̄ imposi-
tū iter fecimus. Vulfinii corpus beatę Christinę uirgi-
nis & martyris continet̄, q̄ eo in loco p̄ fidei cōfessio-
ne in lacū magno grauata pondere ab impiis cōiecta
cum diuina uirtute liberata esset, uariis cruciatibus
afflicta sagittis tandē confecta est. ¶ Ex Vulfinio ad
Mōtē Faliscorū deuenim⁹ q̄ corrupta appellatiōe Mō-
te flascon nūc dicit̄. Oppidū quidē nobile loco edito
sitū intra quod eccl̄ia est Margaritę uirgini sacra ubi
eiusdē corpus paucis ab hinc ānis repertū summa ue-
neratione colit̄. Est & alia eccl̄ia que .S. Flauiani ap-
pellat̄. Hic aut̄ Flauianus cum Hadriano imperante
illius oppidi p̄fectū ageret, p̄ xp̄i nomine martyriū
ptulit, eiusq; caluaria illic ostendit̄. Distat id oppidū
a Senis mil. pass. lviij. ¶ Ex monte Faliscorū Viterbū
concessimus quę ciuitas est haud uetusti noīs media
planicie eaq; arenti (quāq; intra urbē nobiles uisunt̄
fontes) edificata. Distat a Mōte faliscorū mil. pass. viii.
Eccl̄iā habet ep̄ali dignitate insignē, in qua corpora
SS. Valentini & Hilarii requiescūt. Corpora itē Eu-

Aquila.

Vulfinium.

Mōs falisco-
rum.

Viterbum.

genii, Narcissi, Argei, & Marcellini, Papatę & Trā
quillini martyrū. Hęc Longula a cosmographis uo
cat, siquidē Viterbū noua appellatio est id qđ ex ta
bula marmorea apparet lōgobardicis lris incisa quę
paucis āte ānis in agro Viterbeñ reperta est, qua bene
ficia ī Viterbū & alia Ethrurię loca Desiderius Lōgo
bardoꝝ rex memorat, in qua sic legit. Et ut sub uno
muro cingāt sua tria oppida Longulā, Vetulonīā, &
Turrenā Volturnā dictā Ethruriā, totāq; urbem nrā
adiēctione Viterbū ꝑnunciēt. Est & in eadē ciuitate
monialiū cœnobiū tituli. S. Rosę in cuius ecclia cor
pus eiisdē uirginis integrū ostendit, ꝑꝑsidioq; esse
parturientibꝫ ꝑꝑ cōperto habetur si cingulo aliquo
ꝑꝑcingant quod corpus. S. Rosę tetigerit. Qua ex
re cingula tū lanea tū sericea, interdū etiā aureo aut
argenteo cōtorta filo quę sanctum tetigere corpus in
hūc usum ab eodē cœnobio accepta ꝑ totū orbē aspor
tant. ¶ Ex Viterbo aut superato Ciminio mōte, Rō
cillionē cōcessimus. Montē deinde Rosulū, Baccanas
Insulā, ignobilia qđē loca licet solo feracissimo posita
ꝑꝑtereuntes, Romā tandē peruenimus quinto Idus
Februarii An. Do. M. D. XXI. Pont. S. D. N.
Leonis Papę decimi Anno octauo. Finis.

Ciminus
mons.
Roncillio.

Roma.

Impressum Romę in Campo florę per Marcellum
Silber als Franck An. Do. M. D. XXI.

Special 91-B
1858-2

